

[Udenrigsministeren.]

viduelle klageret, medens hverken Storbritannien, Sverige eller Tyskland endnu har anerkendt domstolen.

Frode Jakobsen: Jeg finder ingen grund til igen at rejse en lang debat om denne sag i den travle tid, vi står i. De menneskerettigheder og fundamentale demokratiske rettigheder, der her er tale om, er vi alle enige om i denne sal med undtagelse af kommunisterne.

Det har været en glæde, at udvalget så let og hurtigt har kunnet nå til en fuldstændig enighed, den enighed, som betænkningen giver udtryk for. Selve menneskerettighederne har der overhovedet ikke været uenighed om og kan ikke være det demokratiske partier imellem. Derimod var der ved første behandling en meningsforskel mellem den højtærede udenrigsminister og mit parti med hensyn til, hvorvidt Danmark straks ved ratifikationen som det første land også skulle erklære sig villig til at underkaste sig den europæiske domstol. Den højtærede udenrigsminister gjorde her en forskel på de to afgørende punkter: anerkendelse af en individuel klageret og anerkendelse af domstolens kompetence, idet udenrigsministeren straks erklærede sig villig til at anerkende den individuelle klageret, men mente, at man måtte se tiden an med hensyn til anerkendelse af domstolen.

For mig har det stået klart, at kun hvis denne domstol anerkendes, opnår man tilfulde det, som er meningen med det hele, at menneskerettighederne hører op med bare at være nogle skønne almindelige principper og bliver til bestemmelser, der har en juridisk sikring. Det er mig derfor en virkelig glæde, at den højtærede udenrigsminister nu har besluttet sig til at følge det standpunkt, mit parti straks ved første behandling gik ind for. Det er mig en stor glæde. Rigtignok opnår vi ikke det, som jeg havde håbet vi kunne have opnået; at Danmark kunne være blevet det første land, der tog den fulde konsekvens af menneskerettighedernes konvention, men det er ikke så afgørende; vi opnår i hvert fald at blive nummer to. Jeg kender stemningen i Europarådet. Jeg kender skuffelsen over, at ingen stater hidtil har taget det skridt, og derfor er jeg ikke i tvivl om, at den beslutning, vi nu tager, vil skabe goodwill for Danmark, og jeg tror, den vil

bidrage til at komme det betydningsfulde tidspunkt nærmere, da denne domstol bliver til en realitet. Derfor er det min faste overbevisning, at den beslutning, som vi nu tager, vil være en god international gerning.

Jørgen Gram: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Elgaard, har sygeorlov, skal jeg på mit partis vegne anbefale konventionen til vedtagelse.

Mit parti finder det helt naturligt, ja, næsten selvfølgelig, at Grønland straks sammen med det øvrige Danmark inddrages under konventionen. Endvidere ønsker jeg at bemærke, at vi ønsker, at menneskerettighederne skal være en realitet for alle her i landet. Skulle nogen blive krænket i disse rettigheder, skal vedkommende have mulighed for at klage. En konsekvens heraf er det, at vi er rede til at gå ind for menneskerettighedsdomstolen, samtidig med at vi vedtager konventionen.

Vi har bemærket, at ikke alle stater drager denne konsekvens straks; det gælder f. eks. den tyske forbundsrepublik. Man må håbe, at dette må ske snart, for det ville understrege, at samtlige undersætter i den tyske forbundsrepublik, også de dansksindede, havde et virkeligt officielt og upartisk værn for deres menneskerettigheder. Som det er bemærket, har man det indtryk, at dette organ undertiden savnes. Jeg går ud fra, at også den tyske forbundsrepublik inden længe kommer ind under domstolen ligesom vi, da tyskerne har ratificeret selve konventionen og altså dermed har anerkendt menneskerettighederne.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg vil gerne understrege min tilfredshed med, at der er opnået enighed ikke alene i udvalget, men også mellem udvalget og den højtærede udenrigsminister om, at vi, samtidig med at vi ratificerer konventionen, anerkender den individuelle klageret og den fælles europæiske domstol.

Når jeg synes, det er så vigtigt, at vi fra dansk side virker for, at denne domstol skal blive en realitet, og gør det ved at tiltræde den, selvom der mangler tilslutning fra mange lande endnu, for at den kan træde i kraft, så er det også, fordi jeg betragter denne domstol som et symbol på enhedstanken i Europa på et område,